

кайте благодареніята си между зеленытъ вѣйки, въспѣйте Нему прѣди да запѣете на другарчетата си.

Славословіето къмъ Бога да бѣде въ сърцата ни когато си лягамы; славословіето къмъ Бога да бѣде на устнытъ ни, когато отъ сънь ставаме.

Добрината на майкѣтъ.

Я погледай, сынко, — думаше единъ баща на сына си — и виждь онѣзи квачкѣ тамо съ малкытъ пиленца. Съ каквѣ грыжѣ имъ промысля хранѣ, и съ колко добринѣ имъ ѣхъ опрѣдѣлѣхъ да ѣхъ ядѣтъ!

Когато пилякѣтъ (ястребѣтъ) ся вѣе по въздухѣтъ надъ тѣхъ, когато орелѣтъ лети високо за хыщѣтъ си, будното ѣ око гы замича, и тя прибира пиленцата си подъ крылѣтъ си, и гы прикрыва отъ опасность.

Колко лесно пилякѣтъ можаше да ся спусне връзъ неѣхъ, и да ѣхъ сцепса въ ногтѣтъ си! Но колко смѣло ся противи тя на непріателя си, и колко безстрашно гледа на неговото приближаваніе! Тѣй изнуравя тя всякой день силѣтъ си за да прѣхраня пиленцата си, и туря живота си въ опасность за да гы защищава.

Като гледашь тѣзи квачкѣ и пиленцата ѣ, не ти ли иде на умъ, сынко, за бдителнѣтъ грыжѣ на майкѣ ти въ днитѣ на твоето нѣжно младенчество? Тогази, сыне, майка ти тя разиграваше на колѣнѣтъ си, пригрѣщаше тя въ обятіята си и тя хранеше съ топлото млѣко на гърдытъ си. Когато ты биваше здравъ и веселъ, тя ся радваше, смѣеше ся и вържаше добро сърдце отъ твоитѣ дѣтинскы заиграванія; когато ты виждаше боленъ, ты плачеше надъ тебе съ утѣшеніе; и въ опасность — ты бѣше готова да положи гърдытъ си срѣщу убійственнѣтъ стрѣлѣ, и да положи своѣтъ главѣ за да запази твоѣтъ.

Майка ти тя е научила най-напрѣдъ дѣтинскытъ онзи языкъ, да изговаряшь : Тате, Мамо. Даже и до сега ты всякой день всява въ душѣтъ ти любовѣтъ къмъ мудростѣтъ, истиннѣтъ и добродѣтельтъ. Налива въ ушитѣ ти и присажда въ умѣтъ ти онѣзи заповѣди и добры мнѣнія, които